

Daconil, een gemis, maar geen groot gemis

Laatste echt breedwerkende fungicide verdwijnt uit de middenkast

Daconil is een schimmelbestrijdingsmiddel met als werkzame stof chloortalonil, dat doorgaans preventief wordt ingezet. Daconil heeft een werking op vele schimmels en is in veel gewassen toegelaten. Daconil mag op dit moment in de volle grond nog maximaal vijf keer per seizoen worden toegepast. De maximale dosering is daarbij 2,2 l per hectare. Voor hoge kwekerijgewassen is de dosering iets lager: maximaal 1,7 per hectare. In de boomkwekerij was Daconil vooral handig als het ging om combinatiebespuiting en het is met name erg effectief tegen valse meeldauw en *Cylindrocladium*. Aan het eind van dit jaar zal het middel wat betreft gebruik in volle grond en containerveld buiten helemaal zijn verdwenen. Het mag dan alleen nog gebruikt worden onder glas. Feitelijk resteert dan alleen koper, dat als bijwerking een schimmeldodende werking heeft wanneer het als bladmeststof wordt ingezet. Koper is overigens verboden wanneer het strikt als fungicide wordt ingezet. Daarnaast is er natuurlijk ook Fulbold Gold.

Niet ijzersterk

Dat het verdwijnen van Daconil een gemis is voor de sector, wil overigens niet zeggen dat het een alleskunner is. René de Lepper is bijvoorbeeld niet altijd enthousiast over de toepassing van het middel op *Cylindrocladium*. Middelen gebaseerd op strobilurines werken hier veel beter.

Voorbeelden hiervan zijn het niet toegelaten Amistar (Syngenta), Flint (Bayer), Kenbyo, Strobry en Signum (alle drie BASF). Strobilurines werken preventief tegen een groot aantal schimmels. Curatief spuiten is zinloos en vergroot bovendien de kans op resistentievorming. Het grote nadeel van deze middelen is natuurlijk de snelheid van resistentievorming, waarbij bovendien geldt dat resistentie tegen één middel automatisch resistentie tegen de andere strobilurines betekent. Hoewel Daconil dus matig zou werken tegen een belangrijke en zeer actuele aantaster, *Cylindrocladium*, geldt dat niet voor bladvlekkenziekte in de laanbomenteelt. Daar komt nog eens bij dat het middel relatief weinig kost. Ook voor bladvlekkenziekten zijn er natuurlijk wel alternatieven. De Lepper noemt onder andere Topsin-M (niet toegelaten), Flint, Kenbio en Ortiva. Er zijn dus wel alternatieven, volgens De Lepper, maar met name voor combinatiebespuitingen wordt het lastig. De Lepper: 'Je spuit tegen valse meeldauw en je neemt meteen een bladvlekje mee.'

Uitspoeling

René Pel, die wij in Dongen op zijn kwekerij bezoeken, mag het middel overigens blijven gebruiken, tenminste voor zover het gebruik onder glas betreft. Pel denkt daarom evenals De Lepper dat het met het verdwijnen van Daconil wel mee zal vallen.

De trend van de laatste jaren is dat er steeds meer breedwerkende gewasbeschermingsmiddelen verdwijnen uit de middenkast van de boomkweker. Dat is lastig. Allereerst zijn deze vaak oude middelen veel goedkoper dan moderne middelen die onder patent verkocht worden. Verder is het maar de vraag of de nieuwe middelen dezelfde werkingskracht en -breedte hebben. Vakblad Boom-In-Business praat met René de Lepper van Telermaat en René Pel van Boomkwekerij René Pel over het verdwijnen van Daconil.

Auteur: Hein van Iersel

René Pel Boomkwekerij

Pel heeft als functie op zijn kaartje staan: boomkweker, pur sang. Hij kweekt in Dongen met name sierheesters, zoals Acer en Photinia en daarnaast nog spullen en hortensia's. De Japanse esdoorns en de Photinia worden met name onder glas gekweekt in de 1,7 hectare grote moderne kas. De hortensia's worden gekweekt op een containerveld en de spullen ten slotte op de 3 hectare grote vollegrondskwekerij.

René Pel heeft de bewuste keus gemaakt om de sierheesters en de hortensia's onder contract te kweken. Dat betekent dat hij meer tijd heeft in de kwekerij en minder tijd nodig heeft om zijn producten af te zetten. De spullen kweekt hij wel op eigen risico.